

Athenaeum Kiadó Könyvklubja: Véletlenül milliárdos - Hogyan született a Facebook

2010 december 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Amerikai regényekb?l már kívülr?l fújjuk az ottani egyetemi ifjúság életér?l szóló történeteket, a partiarcok, a szépek, a kivételezettek, a népszer?ek, a nyomikat kirekeszt?k; nincs már titkuk el?ttünk. Lássuk most az

ellentábort.

A csúnyákat, a számkivetetteket, akiken, ha néha ki is mozdulnak a szobájukból, az el?bbiek jó esetben csak átnéznek. Igen, a kockák, geekek, számítógépbuzik, bithuszárok... az egyetemi elit számára láthatatlan zsenikr?l lesz szó.

Egyvalami közös a két csoportban, amit legegyszer?bben a latin mondás parafrázisával lehetne kifejezni: coire necesse est, avagy (kissé szalonképtelenül fogalmazva) dugni márpedig muszáj.

Könny? ezt persze mondani, de mekkora esélyed van az akármilyen icipici szoknyák alá bejutni, ha azt, ami alatta van, nem neked tették kirakatba? Mit tegyél, ha mindent tudsz a virtuális világról, ha az anyatejjel szívtad magadba az informatikát, bet?k helyett bitet és bájtot falsz, de érzelmileg analfabéta vagy? Belenyugszol, és lúzerként éled le az életed, vagy Bill Gateshez és Mark Zuckerberghez hasonlóan feltalálod a spanyolviaszt, hogy aztán (nem kis) elégtételként te is ráírhasd a névjegyedre: *„Vezérigazgató vagyok – bekaphatod.”*

Hogy is lett a félszeg, göndörhajú, télen-nyáron szandálban járó, informatika szakos hallgatóból „véletlenül” milliárdos, hogyan adott új értelmet a közösségi háló fogalmának valaki, akit a legnagyobb jóindulattal sem lehetne közösségi embernek nevezni?

Ha valaki valami szép, felemel?, embereken segít? sztorit vár, azt ki kell ábrándítanom. A sokunk által imádott/gy?lölt Facebook egy kisszer? bosszú következményeképpen jött világra.

A lapátra tett Mark a barátn?je által okozott sérelemért akart elégtételt venni, és mivel a programozáson kívül nem sok mindenhez értett, természetesen azt használta eszközül. A bosszút a csajok haszonállatokkal való összehasonlítása lett volna hivatott kielégíteni, de mert szarvasmarhák fotóit nehezebb begy?jteni, mint feltörni az egyetemi adatbázist, és lementeni a hallgatók fényképét, így Zuckerberg megelégedett a „kattints a jobb csajra” variációval, ripsz-ropsz megírta a programot, dobott egy pár mailt a linkkel, és mint aki jól végezte dolgát, elhúzott otthonról.

És mivel imádunk kattintgatni, szavazgatni, Mark piti kis bosszúja önálló életre kélt…

Az addig a környezetbe olvadó hackerzseni a figyelem középpontjába került, és seperc alatt, mint azt a bizonyos fekáliát a legyek, úgy döngték ?t körül – na, nem a lányok –, hanem a jó szimatú, gazdag gyerekek.

Jöttek a folyamatosan verseng?, örök második Winklevoss testvérek, akik épp a Harvard Connection nev?, csajozós oldalról álmodoznak, de a programozás már meghaladja a tükörikrek képességeit. Így rögtön felismerik Zuckerbergben az emberüket, aki a régi programozó helyére léphet, és kikaparhatja nekik a gesztenyét, anélkül, hogy a családi vagyonból egy centet is áldozni kéne a fejlesztésre.

Aztán persze a legellentmondásosabb figura: Eduardo Saverin. ? sem nyomortelepen n?tt fel, családja a

holokauszt el?l Brazíliába menekült, majd amikor a pénzügyileg egyre sikeresebb család felhívta magára az emberrablók figyelmét, a gyermek Eduardo érdekében Miamiba tették át a székhelyüket. Eduardo legf?bb ambíciója, hogy a Harvard Final Clubjainak egyikébe bekerülhessen. Ez ugyanis egyet jelent a társadalmi megbecsüléssel, hiszen a nyolc férfiklub adta és adja a mai napig a gazdasági, politikai elit nagy részét az Egyesült Államok és a világ számára.

Eduardo, aki saját magát kiváló üzletembernek tartja – amire az a háromszázezer dollár jogosítja fel, amit a meteorológia iránti megszállottságának köszönhet?en szerzett az olajbizniszben – rögtön lecsap a projektre. Befektetéséb?l csurrant-cseppent Zuckerbergnek – nem viszi persze túlzásba, csak annyit, amennyi éppen életben tartja a vállalkozást. Felismeri, hogy most akár a jöv?jét is megalapozhatja, a jelenben viszont úton-útfélen hangoztatja, mekkora nagy ember is ?, szinte azzal kérkedik, hogy nélküle nem lenne az akkor még thefacebook néven futó program.

Vicces, hogy Ben Mezrich regényét f?képp Eduardo segítségével írta, vajon ha ez Eduardo, amint jó színben tünteti fel magát, milyen lenne egy nem általa elmesélt történetben?

Aztán ott van még Sean Parker, az asztmás, allergiás, húsz év körüli srác, aki eddig fájlcserél? programokban utazott, ? jegyezte a Napstert és a Plaxót, az els? a lemezgyáriak felháborodásán bukott el, a másikból pedig nemes egyszer?séggel kiutálták. Miért ne lehetne éppen a Facebook, ami végre bejön?

És így tovább, tömött sorokban a húsos fazékból áradó illatokat megszimatolva a pénzre, hírnévre, hatalomra vagy szexre éhesek hada. Pereskedések, gyanúsítgatások, kapcsolatok szöv?dnek és barátságok mennek tönkre a Szilícium-völgyben.

Ben Mezrich regényét érdemes elolvasni, bár szó sincs drámai feszültségr?l, de aki szereti elveszíteni a maradék illúzióit, belesni a kulisszák mögé, az nem fog csalódni. A Facebook-sztori legnagyobb hibája, hogy túl udvarias. Óvatosan fogalmaz az író, ami persze, ha belegondolok, érthet?; ki akarna bokán harapni egy self-made vagy nem self-made, de mégiscsak milliárdos kölköt? Mark Zuckerberg ugyanis nem nyilatkozott. És a sokakat foglalkoztató kérdésre, miszerint Zuckerberg zseni vagy ötlettolvaj, esetleg ebben a sorrendben mindkett?, a sorok közül azért mindenki kiolvashatja magának a választ.

A könyv megrendelhet? az alábbi címen:

http://www.lira.hu/hu/konyv/szepirodalom/felnottirodalom/regenyek/veletlenul-milliardos-hogyan-szuletett-a-facebook

Ben Mezrich: Véletlenül milliárdos - hogyan született a Facebook

olvassbele.hu, Boros Ágota

Ajánló